

DANISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Skriv en kommentar til *én* af følgende to tekster:

1. (a)

Partnere

En mand kom ind til præsten (et kontor fyldt med billeder og bøger) med stor uvanthed. Han skal sidde på en stol over for skrivebordet, mens præsten lægger sine papirer fra sig.

De har begge haft en hård dag. Det er oktober. Det regner. Præsten har skæg og briller, en venlig præst. Han rækker en stor blød hånd over bordet til manden.

5 Manden er i meget almindeligt tøj, men pænt. Han siger, han er bosat i sognet.

Jeg har et problem, siger han. Jeg er ved at blive skilt... Jeg ved godt, det ikke er noget du skal tage dig af, men jeg har det forfærdeligt...

Ja... Hvor lang tid har I været gift?

Seks år.

10 Seks år. Men hvad er det så nærmere du vil tale med mig om?

Jeg ved det ikke. Men jeg synes, jeg har prøvet alt...

Har I børn?

To. Det er selvfølgelig også for deres skyld, men jeg vil forsøge at få dem med mig, eller det er vi blevet enige om...

15 Præsten ser op.

Ja...? Hvad siger hun til det hele...?

Manden tier.

Men I har besluttet jer...? Har I haft den slags kriser før...?

20 Konstant, siger manden, de sidste fem år – jo, det *er* afsluttet, og jeg vil gerne ud af det så hurtigt som muligt, for det er ganske enkelt ikke holdbart længere.

Aha... Jamen, hvis du allerede føler sådan, kan jeg jo dårligt råde dig til andet...

Nej. Men jeg står i en uheldig situation. Fordi... jeg har mødt en anden kvinde, og jeg kan ikke finde ud af hvad jeg skal gøre – spørgsmålet er børnene lige nu...

Han ser for første gang præsten i øjnene, søgende.

25 Hvorfor?

Jo, fordi... Hun er ikke sikker på, om hun vil have dem...

Aha. Altså den anden...

Ja, det er sådan set dét, det kommer an på, og sagen er, at det kan jeg ikke få nogen klar melding om... For jeg kan ikke tage børnene alene...

30 Nej... Aha... Og hvor lang tid har du så kendt den nye kvinde...? Hvor gammel er hun...?

23...

Godt... okay... Men er det så ikke meget naturligt hvis hun er betænkelig ved at påtage sig ansvaret for *dine* børn...?

35 Jo, selvfølgelig, men sagen er jo at jeg ikke kan komme ud af mit ægteskab, før hun beslutter sig...

Aha...

Ja, det er dét det er problemet...

Aha... Men – har du så overvejet om din kone måske kunne *beholde* børnene lidt, i det mindste i første omgang – indtil du så, hvordan dit nye forhold gik...?

40 Det véd jeg ikke... Vi er faktisk enige om at jeg skal ha dem...

Hvis du finder en ny mor til dem?

- Nej, nej, nej, min kone ved ikke noget om det endnu...
Altså – om den anden...?
Manden er igen tavs og ser ikke op.
- 45 Præsten retter på brillerne, læner sig hen over bordet –
Hør her... Måske var det første du sku gøre at få talt ordentlig ud med din kone om det...
Derefter...
Men det er jo dét, vi ikke kan! råber manden. Der er simpelthen kold luft, vi kan overhovedet ikke kommunikere...!
- 50 Præsten tøver –
Okay... Jamen – så må du jo altså finde ud af om du kan klare børnene alene... For din nye partner kan jo ganske enkelt ikke tage beslutningen for dig...
Manden ryster på hovedet.
Men det har du måske hørt før?
- 55 Ja...
Hvem har du talt med om det her?
Manden ser bare opgivende ud i luften.
Efter nogle sekunder rømmer præsten sig igen, så rejser han sig langsomt fra skrivebordet.
Vil du have en kop kaffe?
- 60 Ja tak, siger manden, undskyld, jeg er ret ødelagt...
Præsten står ved en kaffemaskine i et hjørne af rummet. En glaskolbe står og damper.
Han tager et par krus fra hylden over maskinen og skotter en enkelt gang til manden, mens han hælder –
Sukker?
- 65 Manden nikker. Præsten er træt nu. Han rækker manden kruset – Du må tage dig sammen mand...
Vil du ha den kvinde eller ej...?
Hvem...?
Ja, den anden...!
Ja, selvfølgelig – ja. Men jeg har jo også mine børn at tænke på nu...
- 70 Åh ja, siger præsten ironisk. Han har sat sig på kanten af skrivebordet med et fraværende blik ud i rummet.

Jeppé Brixvold: *Partnere*, 1998

1. (b)

Flugten

På flugt for had og hævn
i mørkets skyggerige
forfulgt af giftige pile
fra de dødes feberkrige
5 søgte jeg atter skoven
at se om alt var det samme
om der endnu banked' et hjerte
bag hver knejsende stamme.

Om jeg atter kunne krybe
10 i dyrehamme og være
en del af den rige natur
hvor jeg engang stod i lære,
følge et spor og søge
til dyret og jeg var ét,
15 lugte med rævens næse
og se hvad kun uglen har set.

Men da jeg stod derinde
hvor naturen får lov til at gløde,
hvor den ensomme søger sin Pan
20 og Narkissos¹ længes til døde,
hørte jeg inde fra dybet
en ældgammel, stålhård stemme:
Den som flygter fra smerten
opsøger glæden kun hjemme.

25 Så blev der stille. Den stilhed
hvori dyret lurker på bytte
og samler sit hjerte om det:
at lugte, at se og at lytte.
Flugten var standset. Fanget
30 som bytte af skabelsens form,
kastet tilbage af skoven
som klippen standser en storm.

Og da forstod jeg, og vendte
mit bryst imod hadets pile,
35 sang det dybt i mit hjerte:
Glæder kan græde og smerter smile.

Ove Abildgaard: *Flugten*, fra *Sommerens ekko*, 1954.

¹ Pan og Narkissos er skikkelser fra den græske mytologi.
